

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner, lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v., beredskabsloven og værnepligtsloven. (Nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(FremSAT 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Det er også i dette forslag et spørgsmål om nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område.

Det drejer sig om Inddelingsnævnet. Inddelingsnævnet er oprettet i 1972 i forlængelse af kommunalreformen fra 1970, hvor man måske har haft nogle betænkeligheder ved, om man nu havde ramt de rigtige grænser, for det, der har været nævnets opgave, er at tage stilling til ændringer i den kommunale inddeling.

Siden 1972, dvs. i 30 år, har der været i alt otte sager – det bliver jo så cirka en sag hvert fjerde år – og af de sager, der har været, har de to sager været situationer, hvor de berørte kommuner/-amtskommuner har været enige om at lave en ændring, og det er så anbefalet af nævnet og bestemt af ministeren. I seks sager har der ikke været enighed mellem de berørte kommuner/-amtskommuner, og så har nævnet heller ikke kunnet anbefale, at der skulle ske noget, og ministeren har ikke foretaget nogen ændringer.

Dette nævn har altså stort set fungeret som et reelt omsvøbsdepartement.

Til gengæld har der så i alle de 30 år siddet en formand og seks medlemmer plus stedfortrædere, der er beskikket af indenrigsministeren efter indstilling, hvoraf de tre er indstillet af Kommunernes Landsforening og to af Amtsrådsforeningen, og der er tilsvarende henholdsvis tre og to stedfortrædere. I alt har der i 30 år siddet 14 personer, som er udpeget af forskellige og udnævnt af Indenrigsministeriet. Det er altså et voldsomt stort apparat. Til gengæld har der ikke været nogen sager af betydning.

Det næste er Partistøttenævnet. Det er oprettet i 1986, og det vil sige, at det har siddet i 15 år, og der har i den tid været ni sager. Opgaven for nævnet har været at vurdere klager over kommuners og amters afgørelser i sager vedrørende partistøtte. Det, der nu foreslås med, at nævnet nedlægges, er så, at denne klageadgang/-kompetence overgår til ministeriet, der i forvejen behandler sager om støtte fra staten.

Det tredje er Redningsrådet. Det er oprettet med virkning fra 1. januar 1993, hvor det har erstattet Brandrådet. I alt sidder der otte medlemmer udpeget af forskellige, altså også et stort apparat, hvor opgaven har været at rådgive ministeren og føre tilsyn. I praksis har tilsynet været udført af Beredskabsstyrelsens tre distriktsbrandinspektører, og det vil sige, at denne opgave fuldt forsvarligt kan løses uden Redningsrådet.

Med hensyn til Værnepligt-nævnet, som er det fjerde, er der kun tale om en reduktion af nævnet, hvor man i stedet for at have i alt 22 personer som medlemmer og stedfortrædere går ned til at have fem personer, og det er jo en fornuftig besparelse.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvad årsagen er til, at man ikke har sendt det her forslag i høring. Det er jeg ret forundret over. Jeg troede, at det var Venstres grundlæggende politik, at man godt ville vide noget om, hvad folk, der har med tingene at gøre, har at sige om sådanne forhold.

Så spørgsmålet er: Hvorfor undlader man høringen her?